

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali perutninski klavni trup spada pod tarifno oznako proizvoda nomenklature za izvozna nadomestila 0207 1290 9990 ⁽¹⁾, tudi če se drobovine, dovoljene skladno s to oznako proizvoda, drži nedovoljen del perutnine?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen; ali je treba pri carinskem preverjanju tega, ali izvozni proizvodi ustrezajo tarifni oznaki blaga nomenklature za izvozna nadomestila, navedeni v izvozni deklaraciji, priznati določeno število enot z napako, tako da tako imenovani spodrseljaj ne škoduje odobritvi nadomestila?

⁽¹⁾ UL L 322, 1.12.1998, str. 31.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Claudiji Norici Vijulan

(Zadeva C-335/10)

(2010/C 274/10)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de apel Craiova

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tožena stranka: Claudia Norica Vijulan

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-

veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici v obdobju od 15. decembra 2008 do 31. decembra 2009, medtem ko se uporablja za istovrstna ali konkurenčna rabljena motorna vozila iz drugih držav članic, registrirana pred 15. decembrom 2008, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

2. Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepo-veduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, določena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, kakor je bila spremenjena z nujno uredbo vlade št. 218/2008, plačila katere so oproščena motorna vozila kategorije M1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4 in prostornino motorja, ki ne presega 2 000 cm³, in vsa motorna vozila kategorije N1 s stopnjo onesnaževanja Euro 4, ki so prvič registrirana v Romuniji ali v drugi državi članici v obdobju od 15. decembra 2008 do 31. decembra 2009, medtem ko se uporablja za motorna vozila z drugačnimi tehničnimi lastnostmi, ki so v istem obdobju registrirana v drugih državah članicah, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski in ščiti domačo proizvodnjo novih motornih vozil?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de apel Craiova (Romunija) 6. julija 2010 – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu proti Victorju Vinelu Ijacu

(Zadeva C-336/10)

(2010/C 274/11)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de apel Craiova

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tožena stranka: Victor Vinel Ijac

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 110, prvi odstavek, PDEU (prej člen 90, prvi odstavek, ES) razlagati tako, da državi članici prepoveduje uvedbo takse s takimi lastnostmi, kot jih ima taksa na onesnaževanje, uvedena z nujno uredbo vlade št. 50/2008, s katero je za rabljena motorna vozila, uvožena iz drugih držav članic Evropske unije, kjer so bila predhodno registrirana, določeno, da je treba ob njihovi prvi registraciji v Romuniji plačati takso na onesnaževanje, medtem ko ta taksa ni naložena za rabljena motorna vozila, ki so že bila registrirana v Romuniji, vendar jih je treba zaradi prodaje vnovič registrirati, tako da lahko ta taksa pomeni notranji davek na izdelke iz drugih držav članic, ki je glede na obdavčitev domačih izdelkov posredno diskriminacijski?

Pritožba, ki jo je Freixenet, SA vložila 8. julija 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-109/08, Freixenet proti UUNT

(Zadeva C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Freixenet, SA (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu in D. Moreau, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

— Sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 in odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. oktobra 2007 naj se razveljavita in ugotovi naj se, da prijava znamke Skupnosti št. 32 532 izpolnjuje pogoje za objavo na podlagi člena 40 Uredbe št. 40/94 (postal člen 39 Uredbe št. 207/2009);

— podredno, sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 naj se razveljavi;

— vsekakor naj se UUNT naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

V prvem pritožbenem razlogu navaja, v bistvu, kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja, člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter členov 73, drugi stavek, in 38(3) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ (postala člena 75, drugi stavek, in 37(3) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ⁽²⁾).

Prvi del tega pritožbenega razloga se nanaša na nespoštovanje pravila o kontradiktornosti. Po mnenju pritožnice je v nasprotju s tem, kar je presodilo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, odbor za pritožbe UUNT v odločbi, ki je bila predložena Splošnemu sodišču, opravil novo presojo razlikovalnega učinka znamke pritožnice, ne da bi bilo ob tem pritožnici omogočeno podati pripombe glede tega novega pristopa. V zvezi s tem naj bi bila utemeljitev, ki jo je glede odločbe prvega odbora za pritožbe podalo Splošno sodišče, nepravilna in nezadostna glede na načelo postopkovne pravičnosti in glede na dolžnost spoštovanja pravice do obrambe. V izpodbijani sodbi naj bi bila pravica do obrambe in načelo postopkovne pravičnosti kršena tudi s tem, da je bilo razsojeno, da ima Urad pravico pritožnico obvestiti o elementih dejanskega stanja in ji ob tem navesti, da namerava svojo zavrnilno odločbo utemeljiti s temi elementi, nato pa – potem ko je prejel pisne pripombe pritožnice glede teh elementov – sprejeti odločitev, da vsaj dela teh elementov ne uporabi, in svojo odločbo utemeljiti s presojo, ki je glede elementov dejanskega stanja in konceptualno drugačna, ne da bi ob tem dal pritožnici možnost predložiti pripombe.

V drugem delu pritožbenega razloga pritožnica navaja, v glavnem, da je Splošno sodišče kršilo zahtevo po obrazložitvi, saj v sodbi ne bi smelo biti ugotovljeno, da je odločba prvega odbora za pritožbe, v kateri ni naveden noben dokaz, ki to odločbo utemeljuje, dovolj obrazložena glede uporabe člena 7(1)(b), niti ne bi smelo biti razsojeno, da bi bilo navajanje dokazov nepotrebno, ker se je prvi odbor za pritožbe oprl na „sklepanje na podlagi praktičnih izkušenj“. Poleg tega naj bi negotovost glede dejanskega stanja in dokazov, na katerih naj bi temeljila odločitev Urada in Splošnega sodišča, pomenila kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve iz člena 73 zgoraj navedene Uredbe št. 40/94.